

Teoria grup I

Wykład 7

1 Elementarna teoria reprezentacji, cz. II

Literatura dodatkowa: [Ser88, Ada69]

Założenia: W tym rozdziale rozpatrujemy tylko skończone grupy G i ich skończeniowymiarowe reprezentacje w przestrzeniach wektorowych nad \mathbb{C} .

Charakter reprezentacji $\rho : G \rightarrow GL(V)$: Jest to funkcja $\chi_\rho : G \rightarrow \mathbb{C}$ zadana wzorem $\chi_\rho(g) := \text{Tr}(\rho(g))$. Przypomnijmy, że $\text{Tr} A$ oznacza ślad operatora liniowego działającego w przestrzeni liniowej. Jeśli $[A] := A_j^i$ jest macierzą reprezentującą operator A w jakiegokolwiek bazie, to $\text{Tr} A$ obliczamy jako $\text{Tr}[A] = A_i^i$ (kontynuujemy wykorzystanie konwencji Einsteina). Przy tym wynik nie zależy od wyboru bazy dzięki łatwo sprawdzalnej tożsamości $\text{Tr}[A][B] = \text{Tr}[B][A]$, z której w szczególności wynika, że $\text{Tr}[B][A][B]^{-1} = \text{Tr}[A]$ dla dowolnej macierzy niezdegenerowanej $[B]$.

Niektóre własności charakteru χ_ρ

LEMAT 1. $\chi_\rho(e) = \dim V$;

2. $\chi_\rho(g^{-1}) = \overline{\chi_\rho(g)} \forall g \in G$;

3. $\chi_\rho(hgh^{-1}) = \chi_\rho(g) \forall g, h \in G$.

Dowód: Ad. 1. $\chi_\rho(e) = \text{Tr Id}_V = \dim V$.

Ad. 2. Z istnienia niezmienniczego iloczynu skalarnego na V wynika, że wartości własne λ_i operatora $\rho(g)$ spełniają warunek $\overline{\lambda_i} \lambda_i = 1$ (istotnie, jeśli x_i jest odpowiednim wektorem własnym, to $(x_i|x_i) = (\rho(g)x_i|\rho(g)x_i) = (\lambda_i x_i|\lambda_i x_i) = \overline{\lambda_i} \lambda_i (x_i|x_i)$, skąd $\overline{\lambda_i} \lambda_i = 1$).

Niech $\lambda_1, \dots, \lambda_n, n = \dim V$, będą wartościami własnymi operatora $\rho(g)$ z uwzględnieniem krotności. Wtedy

$$\overline{\chi_\rho(g)} = \overline{\text{Tr} \rho(g)} = \overline{\sum \lambda_i} = \sum \overline{\lambda_i} = \sum \lambda_i^{-1} = \text{Tr}(\rho(g)^{-1}) = \text{Tr}(\rho(g^{-1})) = \chi_\rho(g^{-1}).$$

Ad. 3. $\chi_\rho(hgh^{-1}) = \text{Tr}(\rho(h)\rho(g)\rho(h)^{-1}) = \text{Tr} \rho(g) = \chi_\rho(g)$. \square

Charakter a operacje nad reprezentacjami

LEMAT Niech $\rho_1 : G \rightarrow GL(V_1), \rho_2 : G \rightarrow GL(V_2)$ będą dwiema reprezentacjami. Wtedy

1. $\chi_{\rho_1^*} = \overline{\chi_{\rho_1}}$;

$$2. \chi_{\rho_1 \oplus \rho_2} = \chi_{\rho_1} + \chi_{\rho_2};$$

$$3. \chi_{\rho_1 \otimes \rho_2} = \chi_{\rho_1} \cdot \chi_{\rho_2}$$

Dowód - ćwiczenie

Operatory splatające i równoważność reprezentacji: Niech $\rho_1 : G \rightarrow GL(V_1), \rho_2 : G \rightarrow GL(V_2)$ będą dwiema reprezentacjami. Operatorem *splatającym* pomiędzy ρ_1 i ρ_2 nazywamy taki operator $F : V_1 \rightarrow V_2$, że następujący diagram jest przemienny dla dowolnego $g \in G$:

$$\begin{array}{ccc} V_1 & \xrightarrow{\rho_1(g)} & V_1 \\ \downarrow F & & \downarrow F \\ V_2 & \xrightarrow{\rho_2(g)} & V_2. \end{array}$$

Przestrzeń operatorów splatających z V_1 do V_2 będziemy oznaczali $\text{Hom}_G(V_1, V_2)$.

Mówimy, że reprezentacje ρ_1 i ρ_2 są *równoważne*¹, jeśli istnieje operator splatający będący izomorfizmem przestrzeni liniowych.

Uwaga: Reprezentacje równoważne mają jednakowe charaktery: $\rho_1(g) = F^{-1} \circ \rho_2(g) \circ F$, skąd $\text{Tr } \rho_1(g) = \text{Tr } \rho_2(g)$.

Lemat Schura

LEMAT *Niech $\rho_1 : G \rightarrow GL(V_1), \rho_2 : G \rightarrow GL(V_2)$ będą dwiema reprezentacjami nieprzywiedlnymi i niech $F : V_1 \rightarrow V_2$ będzie operatorem splatającym. Wtedy*

1. *Jeśli ρ_1 i ρ_2 nie są równoważne, to $F = 0$.*
2. *Jeśli $V_1 = V_2 =: V, \rho_1 = \rho_2$, to $F = \lambda \text{Id}_V$ dla pewnego $\lambda \in \mathbb{C}$.*

Dowód: Ad. 1. Niech $W_1 := \ker F \subset V_1$. Wtedy W_1 jest podprzestrzenią niezmienniczą względem reprezentacji ρ_1 . Istotnie, jeśli $w \in W_1$, to $F\rho_1(g)w = \rho_2(g)Fw = 0$, skąd $\rho_1(g)w \in W_1$. Z nieprzywiedlności ρ_1 wynika, że $W_1 = V_1$ (koniec dowodu) lub $W_1 = \{0\}$, czyli F jest monomorfizmem.

Niech teraz $W_2 := \text{im } F \subset V_2$. Okazuje się, że i W_2 jest podprzestrzenią niezmienniczą (względem ρ_2): $\rho_2(g)W_2 = \rho_2(g)FV_1 = F\rho_1(g)V_1 \subset W_2$. Znowu nieprzywiedlnosc implikuje, że $W_2 = \{0\}$ (koniec dowodu) lub $W_2 = V_2$. Ostatnia możliwość nie może zachodzić ze względu na to, że reprezentacje ρ_1, ρ_2 nie są równoważne.

Ad. 2. Niech λ pewna wartość własna operatora F . Połóżmy $F' := F - \lambda \text{Id}_V$. Wtedy F' też jest operatorem splatającym (pomiędzy ρ i ρ , gdzie $\rho := \rho_1 = \rho_2$). Argumenty przytoczone w pierwszej części dowodu pozwalają wywnioskować, że $F' = 0$ (czyli $F = \lambda \text{Id}_V$ – koniec dowodu) lub F' jest izomorfizmem. Ostatnia możliwość nie zachodzi, bo F' ma nietrywialne jądro (zawierające wektor własny odpowiadający wartości własnej λ). \square

Wnioskiem z lematu Schura jest następujący fakt: $\dim \text{Hom}_G(V_1, V_2) = 0$ w przypadku, gdy ρ_1, ρ_2 nie są równoważne, oraz $\dim \text{Hom}_G(V, V) = 1$.

¹Por. definicję z Wykładu 2

Relacje ortogonalności dla charakterów: Rozważmy przestrzeń $\text{Fun}(G, \mathbb{C})$ funkcji na G o wartościach zespolonych. Następujące parowanie

$$(\phi|\psi) := \frac{1}{|G|} \sum_{g \in G} \overline{\phi(g)} \psi(g) \quad \phi, \psi \in \text{Fun}(G, \mathbb{C})$$

(tutaj $|G|$ oznacza rząd, czyli ilość elementów grupy G) spełnia wszystkie aksjomaty iloczynu skalarnego (*Ćwiczenie*).

TWIERDZENIE Niech $\rho_1 : G \rightarrow GL(V_1), \rho_2 : G \rightarrow GL(V_2)$ będą dwiema reprezentacjami. Wtedy

$$(\chi_{\rho_1}|\chi_{\rho_2}) = \dim \text{Hom}_G(V_1, V_2).$$

W szczególności, charaktery reprezentacji nieprzywiedlnych tworzą układ ortonormalny.

Do dowodu tego twierdzenia będziemy potrzebowali następujący

LEMAT Niech $\rho : G \rightarrow GL(V)$ będzie reprezentacją. Połóżmy $P := \frac{1}{|G|} \sum_{g \in G} \rho(g) : V \rightarrow V$. Wtedy

1. Operator P jest projektorem, czyli $P^2 = P$.

2. $\text{im } P = V^G := \{x \in V \mid \rho(g)x = x \ \forall g \in G\}$.

Dowód: Ad. 1. $P^2 = \frac{1}{|G|} \sum_{g \in G} \rho(g) \left(\frac{1}{|G|} \sum_{h \in G} \rho(h) \right) = \frac{1}{|G|^2} \sum_{g \in G} \sum_{h \in G} \rho(g)\rho(h) = \frac{1}{|G|^2} \sum_{g \in G} \sum_{h \in G} \rho(gh) = \frac{1}{|G|} \sum_{g \in G} P = P$.

Ad. 2. Jeśli $x \in \text{im } P$, to $x = \frac{1}{|G|} \sum_{g \in G} \rho(g)y$ dla pewnego $y \in V$ oraz $\rho(h)x = \frac{1}{|G|} \sum_{g \in G} \rho(hg)y = Py = x$, czyli $\text{im } P \subset V^G$. Odwrotnie, jeśli $x \in V^G$ jest punktem stałym reprezentacji ρ , to $Px = \frac{1}{|G|} \sum_{g \in G} \rho(g)x = \frac{1}{|G|} \sum_{g \in G} x = x$, skąd $x \in \text{im } P$. \square

Dowód twierdzenia: Oznaczmy przez $\text{Hom}(V_1, V_2)$ przestrzeń operatorów liniowych z V_1 w V_2 i zadajmy działanie grupy G na tej przestrzeni wzorem $(\rho(g)F)(x) := \rho_2(g)(F(\rho_1(g^{-1})x))$ (*Ćwiczenie:* sprawdzić, że w ten sposób otrzymujemy reprezentację grupy G w przestrzeni $\text{Hom}(V_1, V_2)$). Element $F \in \text{Hom}(V_1, V_2)$ jest punktem stałym tego działania, jeśli i tylko jeśli dla każdego $g \in G$ natępujący diagram jest przemienny:

$$\begin{array}{ccc} V_1 & \xleftarrow{\rho_1(g^{-1})} & V_1 \\ \downarrow F & & \downarrow F \\ V_2 & \xrightarrow{\rho_2(g)} & V_2, \end{array}$$

czyli F jest operatorem splatającym. Innymi słowy $\text{Hom}(V_1, V_2)^G = \text{Hom}_G(V_1, V_2)$.

Rozważmy odwzorowanie $\alpha : V_1^* \otimes V_2 \rightarrow \text{Hom}(V_1, V_2)$ zadane wzorem $(\alpha(\gamma \otimes v_2))(v_1) := \gamma(v_1)v_2, \gamma \in V_1^*, v_i \in V_i$. Jest to izomorfizm przestrzeni liniowych, przy czym działanie ρ przechodzi na następujące: $\tilde{\rho}(g)(\gamma \otimes v_2) := \rho_1^*(g)\gamma \otimes \rho_2(g)v_2$, gdzie $(\rho_1^*(g)\gamma)(v_1) = \gamma(\rho_1(g^{-1})v_1)$ (działanie dualne do ρ_1).

Reprezentacje ρ i $\tilde{\rho}$ są równoważne, mamy więc $\chi_\rho = \chi_{\tilde{\rho}}$. Ostatecznie mamy

$$(\chi_1|\chi_2) = \frac{1}{|G|} \sum_{g \in G} \overline{\chi_1(g)} \chi_2(g) = \frac{1}{|G|} \sum_{g \in G} \chi_{\tilde{\rho}} = \frac{1}{|G|} \sum_{g \in G} \chi_\rho = \frac{1}{|G|} \sum_{g \in G} \text{Tr } \rho(g) = \text{Tr } P = \dim \text{im } P = \dim \text{Hom}_G(V_1, V_2).$$

Tutaj skorzystaliśmy z faktu, że ślad projektora jest równy wymiarowi jego obrazu (istotnie, każdy rzut jest operatorem diagonalizowalnym z wartościami własnymi równymi 1, 0, przy czym wymiar obrazu jest równy krotności wartości własnej 1). \square

Literatura

[Ada69] J. Frank Adams, *Lectures on Lie groups*, Benjamin, 1969.

[Ser88] Jean-Pierre Serre, *Reprezentacje liniowe grup skończonych*, PWN, 1988.